

ماده ۲۴۴ قانون مالیاتهای مستقیم سال ۱۳۸۰

^[1] مرجع رسیدگی به کلیه اختلافهای مالیاتی جز در مواردی که ضمن مقررات این قانون مرجع دیگری پیش بینی شده ، هیات حل اختلاف مالیاتی است . هر هیات حل اختلاف مالیاتی از سه نفر به شرح زیر تشکیل خواهد شد

1_ یک نفر نماینده سازمان امور مالیاتی کشور .

2_ یک نفر قاضی اعم از شاغل یا بازنشسته . در صورتی که قاضی بازنشسته واجد شرایطی در شهرستانها یا مراکز استانها وجود نداشته باشد بنا به درخواست سازمان امور مالیاتی کشور ، رییس قوه قضائیه یک نفر قاضی شاغل را برای عضویت هیات معرفی خواهد نمود .

3_ یک نفر نماینده از اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران^[2] یا اتاق تعاون یا جامعه حسابداران رسمی ایران^[3] یا مجامع حرفه‌ای یا تشکلهای صنفی یا شورای اسلامی شهر به انتخاب مودی در صورتی که برگ تشخیص مالیات ابلاغ قانونی شده باشد و یا همزمان با تسلیم اعتراض به برگ تشخیص در مهلت قانونی مودی انتخاب خود را اعلام ننماید سازمان امور مالیاتی کشور با توجه به نوع فعالیت مودی یا موضوع مورد رسیدگی از بین نم این دگان مزبور یک نفر را انتخاب خواهد کرد .

تبصره 1:

جلسات هیاتهای حل اختلاف مالیاتی با حضور سه نفر رسمی است و رای هیاتهای مزبور با اکثریت آرا قطعی و لازم‌الاجرا است ، ولی نظر اقلیت باید در متن رای قید گردد .

تبصره 2:

اداره امور هیاتهای حل اختلاف مالیاتی و مسئولیت تشکیل جلسات هیاتها به عهده سازمان امور مالیاتی کشور می‌باشد و حق الزحمه اعضای هیاتهای حل اختلاف بر اساس آیین نامه‌ای که بنا به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید از محل اعتباری که به همین منظور در بودجه سازمان مذکور پیش بینی می‌شود قابل پرداخت خواهد بود .